

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219201190
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4219201190.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanej: H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, S., zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42350026, v konaní o zaplatenie 836,92 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 7Csp/46/2019- 137 zo dňa 30. októbra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti sumy 540,64 eura, rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 7Csp/46/2019- 137 zo dňa 30. októbra 2020 v tejto časti z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.), ako aj výroku o trovách konania (II.) z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 836,92 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 31.05.2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, 2,3, § 53 ods. 1,4, § 54 ods. 1,2,9, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na obsah žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 836,92 eura s prísl. a náhrady trov konania. Súd prvej inštancie mal za to, že s poukazom na § 177 ods. 2 CSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, nakoľko v konaní ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2000 eur, a preto dňa 30.10.2020 o 8,45 hod. iba verejne vyhlásil rozsudok.

1.2 Súd prvej inštancie po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že žalobca pri uzatvorení zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov so žalovanou stranou použil predtlač zmluvy, kde žalovaná vystupuje ako nepodnikateľská osoba, preto súd mal za to, že uzatvorený právny úkon je spotrebiteľsko-právneho charakteru. Strany sporu uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.3.2015, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku v sume 1.200,- eur pri dohodnutej fixnej ročnej úrokovej sadzbe 27,5 % a RPMN 27,49 %. Na základe tohto právneho úkonu mala žalovaná strana uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 40,62 eura, splatnosť prvej splátky bola dohodnutá ku dňu 20.04.2015 a následne vždy k 20. dňu v mesiaci. Celková suma bez poistenia bola v objeme 1.895,04 eura a s poistením v sume 1.949,76 eura. Súd daný právny vzťah posúdil podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských právach, kedy vychádzal z toho, že žalobca doručil žalobu súdu dňa 26.03.2019 a z dôvodu vznesenej námietky premlčania v konaní zo strany žalovanej v podanom odpore, súd prihliadol ku skutočnosti, že dohodnuté splátky za obdobie prvých 12 kal. mesiacov, a to od 20.04.2015 do 20.03.2016 sú premlčané, kedy za toto obdobie žalovaná vykonala 8 úhrad po 40,62 eura v celkovej

sume 324,96 eura (prehľad splátok a úhrad na č. I. 21-23). Žalovaná počas tohto právneho vzťahu uhradila celkom sumu 732,28 eura, teda do doby premlčania splatných splátok za obdobie prvých 12 mesiacov - od 20.04.2015 do 20.03.2016 /40,62 x 12 premlčaných splátok=487,44 eura/. Súd prvej inštancie poukázal na to, že suma úveru 1.200,- eur mala byť uhradená za 36 mesiacov v minimálnej sume splátok bez poistenia 39,48 eura v celkovej sume 1.421,28 eura, ktorej znížením o premlčané splátky (12 kal. mesiacov, a to od 20.04.2015 do 20.03.2016 sú premlčané 40,62 x 12 =487,44 eura) zostatok predstavuje sumu 933,84 eura (1.421,28 - 487,44 = 933,84). Žalobca si však z celkového nároku, ktorý podľa súdu je dôvodný v sume 933,84 eura uplatnil nárok len v rozsahu 836,92 eura, preto súd bol viazaný uplatneným nárokom a tento mu priznal v sume 836,92 eura.

1.3 Keďže žalovaná strana si neplnila svoje povinnosti hradíť mesačné splátky, žalobca dôvodne doručil žalovanej strane svoje písomné podania, a to Predžalobnú upomienku z dňa 26.03.2016 a po nesplatení dlžnej sumy Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.5.2016. Súd považoval uplatnený nárok za dôvodný aj na základe tohto, že aj po doručení žaloby žalovaná strana napriek poučeniu súdu žiadne skutkové tvrdenia a ani dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a na spochybnenie uplatneného nároku nenavrhol, neuviedla ani len vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, preto súd žalobe vyhovel. Súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v zmysle § 517 OZ v spojení s ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 586/2008 Z. z. zo sumy 836,92 eura, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 31.05.2016 do zaplatenia, teda od doby márneho uplynutia lehoty na zaplatenie dlžnej sumy v zmysle Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z dňa 25.5.2016. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešnou stranou sporu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu a to vo výške 100 %

2. Žalobca po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie doručil súdu čiastočné späťvzatie žaloby v časti zaplatenia úhrad žalovanou v sume 501,06 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a v časti uplatnenej náhrady nákladov spojených s vymáhaním vo výške 39,58 eura a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň navrhol, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 296,28 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 797,34 € od 31.05.2016 do 12.02.2019, zo sumy 787,59 € od 13.02.2019, do 19.03.2019, zo sumy 767,28 € od 20.03.2019 do 22.07.2019, zo sumy 735,88 € od 23.07.2019 do 14.08.2019, zo sumy 704,48 € od 15.08.2019 do 24.09.2019, zo sumy 673,08 € od 25.09.2019 do 15.10.2019, zo sumy 641,68 € od 16.10.2019 do 20.11.2019, zo sumy 610,28 € od 21.11.2019 do 13.12.2019, zo sumy 578,88 € od 14.12.2019 do 10.02.2020, zo sumy 547,48 € od 11.02.2020 do 02.03.2020, zo sumy 516,08 € od 03.03.2020 do 31.03.2020, zo sumy 484,68 € od 01.04.2020 do 23.04.2020, zo sumy 453,28 € od 24.04.2020 do 18.05.2020, zo sumy 421,88 € od 19.05.2020 do 23.06.2020, zo sumy 390,48 € od 24.06.2020 do 13.08.2020, zo sumy 359,08 € od 14.08.2020 do 23.09.2020, zo sumy 327,68 € od 24.09.2020 do 02.11.2020, zo sumy 296,28 € od 03.11.2020 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal nám náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

3. Žalovaná na základe výzvy odvolacieho súdu uviedla, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby zo strany žalobcu.

4.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol. Zdôraznila skutočnosť, že v predžalobnej upomienke zo dňa 26.03.2016, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalobca upozornil žalovanú, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20.01.2016 a ak žalovaný neuhradí túto splátku do 05.05.2016, dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Zároveň poukázala na ust. § 103 Občianskeho zákonníka: „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ Argumentovala, že keď žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovanej so splátkou zročnou dňa 20.01.2016, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatenia úveru začala plynúť dňa 20.01.2016 a uplynula 20.01.2019. Z uvedeného dôvodu žalovaná vzniesla námietku premlčania, pretože žaloba bola doručená súdu až po uplynutí trojročnej premlčacej doby dňa 27.03.2019.

4.2 Žalovaná ďalej poukázala na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. dôvodiac, že hoci v zmluve sa uvádzajú „Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovanej prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovanej nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jej príjmy a výdavky, keď podľa zmluvy vyžadoval od žalovanej iba občiansky preukaz. Veriteľ teda posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver bez riadnych údajov o jej príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

4.3 Žalovaná ďalej namietala, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pretože tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zdôraznila, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s. Keďže žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, (nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách), preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offo.

5. Žalobca k odvolaniu žalovanej vo svojom vyjadrení uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za správny a navrhol ho potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v napadnutom vyhovujúcom výroku zrušiť vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7.1 Predmetom konania je žaloba doručená súdu dňa 27.03.2019, ktorou sa právny predchodca žalobcu - VÚB, a.s. domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 836,92 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že strany sporu uzatvorili spolu dňa 16.03.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 1200 eur. Žalovaná do podania žaloby z vyššie uvedenej zmluvy uhradila len sumu 732,28 eura. Žalobca dňa 26.03.2016 listom - predžalobná upomienka, výzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, pričom ju upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, Žalobca dňa 19.05.2016 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom z dňa 25.05.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 1529,62 eura plus aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 39,58 eura, uhradila sumu 732,28 eura, preto dlžná suma predstavuje 836,92 eura.

7.2 Súd vo veci vydal dňa 10.05.2019 platobný rozkaz č.k. 7Csp/46/2019-57. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná včas odpor. V podanom odpore vzniesla námietku premlčania s poukazom na § 103 OZ a tiež namietala, že žalobca neuviedol či a akým spôsobom preveril bonitu klienta. Z dôvodu podania odporu súd platobný rozkaz uznesením zo dňa 28.05.2019 zrušil v celom rozsahu.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania ktoré mu prechádzalo dospel k záveru, že v danej veci došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces v tom, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, len verejným vyhlásením rozsudku poukazujúc na ust. § 177 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie však opomenul, že v danej veci ide o spotrebiteľský spor, na ktorý sa vzťahuje ust. 297 CSP, ako ustanovenie špeciálne upravujúce zákonné podmienky pre verejné vyhlásenie rozsudku bez prejednávania veci na pojednávaní, ak ide o spotrebiteľský spor. Zásadným procesným pochybením súdu prvej inštancie však bolo, že neboli splnené podmienky pre postup podľa § 297 CSP, ktorý vyžaduje aj splnenie zákonnej podmienky uvedenej v § 151 ods. 1 CSP.

9. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

10. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Z citovaného ustanovenia § 297 písm. b/ vyplýva, že musia byť súčasne splnené obe podmienky, t.j. jednoduché právne posúdenie a nesporné tvrdenia strán sporu. Nesporné tvrdenia strán sporu sú závislé na procesných úkonoch žalovaného a možno ich považovať za nesporné v tom prípade, ak sa žalovaný v súdom stanovenej lehote podľa § 167 ods. 2 CSP k žalobe nevyjadrí, resp. sa vyjadrí takým spôsobom, že skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil.

12. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na § 177 ods. 2 CSP (správne malo byť 297 CSP). V bode 19 odôvodnenia svojho rozhodnutia súd uviedol, že podanú žalobu doručil na vyjadrenie žalovanej strane, z čoho žalovaná strana mala možnosť získať vedomosť o tom, že je voči nej vedené súdne konanie a vzhľadom k tomu, že sa žalovaná strana nevyjadrila k predmetu konania, súd mal za to, že žalovaný si neuplatnil absolútne žiadne námietky voči uplatnenému nároku v podanej žalobe. Uvedené konštatovanie súdu nie je správne, pretože z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaná strana jednak podala odpor proti platobnému rozkazu (čl. 62) a tiež svoj nesúhlas s podanou žalobou vyjadrila v podaní zo dňa 25.11.2019 (čl. 122), kde opätovne vznesla námietku premlčania s poukazom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie nemal splnenú jednu zo základných podmienok pre postup podľa § 297 CSP, a to že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné.

13. Podstatou odvolania žalovanej je jej námietka proti záveru súdu prvej inštancie o tom, že žalobcov nárok nie je ako taký premlčaný. Je nesporné, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku vôbec nevysporiadal s námietkou žalovanej v konaní, ktorá spočívala predovšetkým v tom, že nárok žalobcu považuje za premlčaný s poukazom na ust. § 103 OZ, pretože žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovanej so splátkou zročnou dňa 20.01.2016, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatenia úveru začala plynúť dňa 20.01.2016 a uplynula 20.01.2019, preto žaloba bola doručená súdu až po uplynutí trojročnej premlčacej doby dňa 27.03.2019.

14. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie doposiaľ vyplynulo, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ výzvou zo dňa 26.03.2016 vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok v sume 170,60 eura s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky za 01/2016 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Listom zo dňa 25.05.2016 veriteľ uplatnil svoje právo a zosplatiť celý úver v dôsledku neuhrádzania dojednaných splátok úveru riadne a včas. Je potrebné zdôrazniť, že pôvodný žalobca mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, avšak v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), mohol tak urobiť po tom, čo bola žalovaná minimálne po dobu troch mesiacov v omeškaní so splatnou splátkou. V danom prípade je nepochybné, že právny predchodca žalobcu tak urobil z dôvodu neuhradenia splátky za január 2016, pričom bola dodržaná aj zákonná podmienka uplynutia minimálne troch mesiacov od neuhradenej splátky. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatiť (lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Ako už bolo uvedené vyššie, v prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie sa napriek tejto

námietke žalovanej však vôbec nezaoberal možnosťou premlčania žalovanej sumy pri aplikácii ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd ďalej uvádza, že v prípade, že by námietka premlčania nebola dôvodná je potrebné, aby sa súd prvej inštancie zaoberal aj námietkou žalovanej o neskúmaní bonity klienta veriteľom. Žalovaná dôvodila, že veriteľ posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver bez riadnych údajov o jej príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. Aj v tomto smere však nebolo vykonané žiadne dokazovanie.

15. Pokiaľ ide o poslednú námietku žalovanej týkajúca sa aktívnej legitímácie žalobcu, odvolací súd uvádza, že táto námietka zo strany žalovanej v priebehu prvoinštančného konania uplatnená nebola, a preto by ju bolo možné považovať za novotu v odvolacom konaní s poukazom na § 366 CSP. Je však potrebné dodať, že súd musí ex offo prihliadať, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore. Vzhľadom k tomu, že táto námietka bola uplatnená až v odvolacom konaní a žalobca nemal možnosť na ňu reagovať v rámci procesnej obrany a popri zachovaní kontradiktórnosti sporu je potrebné, aby sa s ňou vysporiadal súd prvej inštancie v ďalšom konaní.

16. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, keď súd prvej inštancie danú vec rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom neboli splnené zákonné podmienky stanovené ustanovením § 297 CSP, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.), ako aj výroku o trovách konania (II.) podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne vec prejednať, prípadne vykonať dôkazy, ktoré strany sporu navrhnú a vo veci rozhodnúť. Následne v rámci vykonaného dokazovania opätovne vyhodnotí dôvodnosť žalovaného nároku. Svoje nové rozhodnutie súd prvej inštancie aj riadne odôvodní tak, aby spĺňalo požiadavky kladené na rozsudok súdu ust. § 220 ods. 2 CSP. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne aj o nároku na náhradu trov celého konania vrátane tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Žalobca po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie dňa 04.11.2020 doručil súdu čiastočné späťvzatie žaloby v časti zaplatenia úhrad žalovanou v sume 501,06 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania a v časti uplatnenej náhrady nákladov spojených s vymáhaním vo výške 39,58 eura a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

18. Podľa § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

19. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

20. Pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby, ku ktorému došlo po rozhodnutí súdu prvej inštancie, odvolací súd vychádzal z toho, že právo disponovať so žalobou má výlučne žalobca. Súd prvej inštancie v danej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 30.10.2020, pričom dňa 03.11.2020 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobcu, ktorým zobral svoju žalobu čiastočne späť a žiadal konanie zastaviť. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila teda bola splnená podmienka uvedená v ust. § 370 ods. 2 CSP. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd späťvzatie žaloby v časti sumy 540,64 eura pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 7Csp/46/2019- 137 zo dňa 30. októbra 2020 v tejto časti zrušil a konanie zastavil v zmysle citovaných zákonných ustanovení pripustil podľa § 370 ods. 1 CSP. Odvolací súd dopĺňa, že žalobca žiadal zastaviť konanie v časti zaplatenia úhrad žalovanou v sume 501,06 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania, ktorý však nešpecifikoval. Vzhľadom na to, že žalobca disponuje predmetnou žalobou a vymedzuje predmet konania, odvolací súd nemohol sám špecifikovať úroky z omeškania, ktoré by mali byť predmetom čiastočného späťvzatia. Ak žalobca má záujem zobrať späť žalobu aj v časti úrokov z omeškania je potrebné, aby pred súdom prvej inštancie presne vymedzil o aké úroky z omeškania ide.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).